Ο ΛΟΓΟΣ ΤΟΥ κ. ΜΑΡΚΕΖΙΝΗ

Δριμὺ κατηγορητήριον κατὰ τῆς ἐξωτερικῆς πολιτικῆς τῆς κυβερνήσεως

ΖΗΤΕΙ ΑΜΕΣΟΝ ΠΡΟΣΦΥΓΗΝ ΕΙΣ ΕΚΛΟΓΑΣ ΜΕ ΑΝΑΛΟΓΙΚΗΝ

ΣΥΝΕΧΕΙΑ ΕΚ ΤΗΣ 1ης ΣΕΛΙΔΟΣ

σμου εἶναι ἡ Ἑλλάς, οὔτε ὅτι ἡ Ἀμερικὴ ἔχει νὰ ἀντιμετωπίσῃ μόνον Ἑλληνικὰ προβλήματα.

Μὲ προϋπόθεσιν τὴν καλόπιστον αὐτὴν ἀναγνώρισιν, εὐρύτατος πάντα παραμένει ὁ ρόλος μας, διὰ νὰ πείσωμεν τοὺς ἄλλους—κατ' ἐξοχὴν μάλιστα σήμερον — ὅτι, εἰς τὰς εἰδικὰς συνθήκας τῆς Μέσης Ἀνατολῆς σημαντικὴ δύναται νὰ εἶναι ἡ ἰδική μας συμπαράστασις. Ἡ Κυβέρνησις, ὄχι κἂν αὐτὸ δὲν δύναται νὰ κάμῃ ἀλλ' οὐδὲ κἂν νὰ προβάλῃ, ὅτι ἐπὶ τέλους δυνάμεθα νὰ διαδραματίσωμεν ρόλον τινά. Ὡς γνησία ἐκπρόσωπος παρακμῆς, ζῇ ὑπὸ τὴν ψύχωσιν ὅτι εἰς τὴν πραγματικότητα οὐδὲν δυνάμεθα νὰ πράξωμεν ἄλλο, ἀπὸ ὅ,τι οἱ φίλοι μας ὑποδεικνύουν. Διὰ τῆς παθητικῆς της στάσεως, τῆς δειλίας τοῦ ἐνδιαφέροντος δι' ἐσωτερικὴν μόνον κατανάλωσιν καὶ τοῦ πῶς τὰς ἐκλογὰς νὰ κερδίσῃ (ὑπάρχουν δὲ καὶ κείμενα ἐπὶ τούτου) καὶ εἰς τὴν ἐξουσίαν νὰ διατηρηθῇ, κατέστη εἰς τὴν πραγματικότητα ἀναξία Κυβέρνησις διὰ τὸ Ἔθνος.

Αἱ σχέσεις μας μὲ τὴν Τουρκίαν

Ἀλλὰ μήπως σταματᾷ ἕως ἐκεῖ ἡ ἀναξιότης τῆς Κυβερνήσεως; Ἂς ἔλθωμεν εἰς τὸ θέμα τῶν σχέσεών μας μὲ τὴν Τουρκίαν:

Ὁ Ἑλληνικὸς Λαὸς ὁ ὁποῖος ἀνέκαθεν ποθεῖ τὴν εἰρήνην, διότι γνωρίζει ὅτι οὐδὲν ἀγαθὸν πολυτιμότερον αὐτῆς ὑπάρχει, ἀντελήφθη τὴν Ἑλληνο—Τουρκικὴν συνεργασίαν, ὡς παράγοντα εἰρήνης εἰς τὴν γωνίαν αὐτὴν τῆς γῆς. Καὶ ἐπίστευσεν ὅτι αὐτὸ τὸ καθεστὼς τῆς σεμνότητος καὶ τῆς εἰρήνης ἐφιλοδόξει νὰ καλύψῃ ἡ Ἑλληνο—Τουρκικὴ φιλία. Ἅπαντα ταῦτα, ὅμως, προϋποθέτουν ἀμοιβαίαν κατανόησιν, καί, πρὸ παντός, ἀμοιβαῖον σεβασμόν. Ὅταν ἐξ οἱουδήποτε λόγου ἐμφανισθῇ ἡ μία πλευρὰ παραγνωρίζουσα τὰ ἀξιώματα αὐτά, τότε καθῆκον τῆς ἄλλης ἂν πράγματι ἐπιδιώκῃ τὴν διατήρησιν τῆς φιλίας, εἶναι ἡ ἄμεσος καὶ ἔντονος ἀντίδρασις.

Ἡ ἀνοχή, ἡ δῆθεν μετριοπάθεια καὶ ἡ ἀδράνεια φέρουν κατὰ κανόνα, πάντοτε, εἰς τὸ ἀντίθετον ἀποτέλεσμα. Διότι ἀποθρασύνουν τὸν ὑπαίτιον τῆς διαταραχῆς, χρονίζουν τὴν ἔντασιν καὶ δηλητηριάζουν τόσον βαθέως τὰς σχέσεις, ὥστε ἀργότερον, ἡ λήθη νὰ εἶναι δύσκολος καὶ ἡ ἀποκατάστασις τῆς φιλίας δυσχερεστέρα.

Τὰ πράγματα δικαιώνουν τὰς σκέψεις αὐτὰς πλήρως: Ὅταν, τὸ πρῶτον, κατὰ τὴν συζήτησιν τοῦ Κυπριακοῦ ἐνώπιον τῶν Ἡν. Ἐθνῶν τὸν Δεκέμβριον1954,ὁΤοῦρκος ἀντιπρόσωπος ἀντέδρασεν εἰς τὰς Ἑλληνικὰς ἀπόψεις, ἡ Κυβέρνησίς μας διεμαρτυρήθη εἰς τὴν Ἄγκυραν καὶ ὁ Τοῦρκος Πρωθυπουργὸς ἔλαβε τότε, κατ' οὐσίαν, τόνον ἀπολογητικόν.

Ὅταν, ὅμως, μετὰ τὰ γεγονότα τῆς 6ης Σεπτεμβρίου, ἡμεῖς οὐσιαστικῶς ἠδρανήσαμεν, ἡ δὲ σημερινὴ Ἑλληνικὴ Κυβέρνησις, οὐδόλως κατανοήσασα τὸ θέμα, δι' οὐδὲν ἄλλο ἐνδιεφέρθη, παρὰ πῶς νὰ ἐξεύρῃ τρόπον τερματισμοῦ καὶ ἀφῆκε νὰ παρέλθουν ἀνεκμετάλλευτοι πολύτιμοι εὐκαιρίαι διαφωτίσεως ἐπὶ τοῦ ζητήματος, φυσικὸν ἦτο πλέον οἱ Τοῦρκοι νὰ ἀποθρασυνθοῦν μέχρι τοῦ σημείου ὥστε καὶ νὰ ἐπαναλαμβάνουν τὰς βαρβαρότητας εἰς τὴν Κύπρον καὶ ἀθῳώνοντες τοὺςσυλληφθέντας διὰ τὰς ταραχάς, νὰ διερωτῶνται δῆθεν, ποῖοι εἶχον συμφέρον νὰ ὑποκινήσουν τὰ γεγονότα τῆς 6ης Σεπτεμβρίου. Ἄν, ἐπαναλαμβάνω, ἀπὸ τῆς πρώτης στιγμῆς, ἡ Ἑλληνικὴ στάσις ἦτο ἀνδρικὴ καὶ εἰς τὴν ἐπίθεσιν ἀντέτασσεν ἀποφασιστικότητα, ἡ φιλία θὰ εἶχε προστατευθῆ καὶ ἡ κοινὴ συμμαχικὴ ὑπόθεσις θὰ εἶχεν ἐξυπηρετηθῆ περισσότερον.

Ἡ κυβέρνησις ἐγκατέλειψε τὸ αἴτημα αὐτοδιαθέσεως τοῦ κυπριακοῦ λαοῦ

Ἂς ἔλθω, τώρα, εἰς τὸ Κυπριακόν: Τὴν 7ην Φεβρουαρίου 1956, κατὰ τὴν ἐν τῇ Βουλῇ συζήτησιν ἐπὶ τοῦ Κυπριακοῦ ὑπεστήριξα, τὸ πρῶτον, τὴν ἀνάγκην συγκλήσεως Συμβουλίου τοῦ Στέμματος. Δὲν εἶναι σύνηθες ἀρχηγὸς ἀντιπολιτεύσεως νὰ ζητῇ Συμβούλιον Στέμματος, δηλαδὴ νὰ προσφέρεται νὰ συμμετάσχῃ εἰς τὰς εὐθύνας. Παραδόξως ἡ αἴτησίς μου ἀπερρίφθη, εἰλικρινῶς ὅμως πιστεύω ὅτι ἂν εἶχον τότε ἀκουσθῆ, ἐνδεχομένως πολλὰ θὰ εἶχον ἀποτραπῆ. Καί, πάντως, θὰ εἶχον ἐγκαίρως ἀποκλεισθῆ πολλά, ἐπὶ τῶν ὁποίων ἐθεμελιώθη ἴσως ἡ μεταβολὴ τῆς 6ης Ὀκτωβρίου.

Ἔρχομαι τώρα εἰς τὴν πρὸ τῆς διασκέψεως τοῦ Λονδίνου ἐποχήν: Ὁ τότε ὑπουργὸς τῶν Ἐξωτερικῶν, ἔθετεν ὡς ἀντικειμενικὸν σκοπὸν τῶν συζητήσεων, τὴν αὐτοδιάθεσιν εἰς τακτὸν χρόνον. Ὁ ὑποφαινόμενος προσέθεσε, τότε, ὅτι ὁ τακτὸς χρόνος θὰ ἔπρεπε νὰ εἶναι καὶ εὔλογος. Εἶναι, λοιπόν, προφανὲς ὅτι, τὴν ἐποχὴν ἐκείνην τουλάχιστον, ὁ πολιτικὸς κόσμος τῆς Ἑλλάδος ἦτο σύμφωνος εἰς τὴν ἐπιδίωξιν τῆς αὐτοδιαθέσεως εἰς τακτὴν καὶ εὔλογον προθεσμίαν. Τοῦτο ἔχει τεραστίαν σημασίαν. Διότι ἀκριβῶς ὅταν ἡ Κυβέρνησις τῆς 6ης Ὀκτωβρίου ἐμφανισθεῖσα εἰς τὴν Βουλήν, ἐπιμελῶς ἀπέφυγε καὶ μνείαν ἔστω νὰ κάμῃ τῆς λέξεως αὐτοδιάθεσις, ἐπεσήμανα, πολλὰ ἔκτοτε ὑποπτευθεὶς καὶ ἀτυχῶς ἐκ τῶν πραγμάτων δικαιωθείς, ὅτι ἡ ἀποφυγὴ τῆς λέξεως ταύτης, ὡς χολεροβλήτου, δὲν ἦτο τυχαία.

Αὐτὸ ὅμως ἔθεσεν, ἔκτοτε, ἐνώπιον τοῦ Ἔθνους τὸ μέγα ἐρωτηματικόν, ἂν ἡ ἀνωμάλως ἐπελθοῦσα μεταβολὴ τῆς 6ης Ὀκτωβρίου ἐννέα τουλάχιστον μῆνας ἐνωρίτερον προετοιμασθεῖσα ἐν ψυχρῷ, ἦτο ἄσχετος μὲ τὴν ὑπόθεσιν Κύπρου.

Ἀθηναῖοι, τί θὰ ἐστοίχιζεν εἰς τὴν Κυβέρνησιν νὰ μνημονεύσῃ τὴν λέξιν αὐτοδιάθεσις, διὰ τὴν ὁποίαν ὅλος ὁ πολιτικὸς κόσμος καὶ τὸ Ἔθνος ἦσαν σύμφωνοι, ἂν δὲν εἶχεν ἀποχρῶντα τινὰ λόγον. Καὶ διατί νὰ ἐξαρτήσῃ, ἔκτοτε, πᾶσαν λύσιν ἀπὸ τὴν θέλησιν τοῦ Μακαρίου; Ἂν ἀπέβλεπε καὶ ἀνέμενε αἰσίαν ἔκβασιν, ἂν ἦτο ἀποφασισμένη νὰ ἀγωνισθῇ εἰς τὴν ὑπὸ ὁλοκλήρου τοῦ πολιτικοῦ κόσμου χαραχθεῖσαν γραμμήν, ὡς ἡ ἀνάγκη εἰδικῶς τοῦ Μακαρίου; Μήπως, λοιπόν, προετοιμάζετο εἰς συνθηκολογήσεις καὶ ἀπέβλεπε νὰ μεταθέσῃ εἰς ἄλλους ὤμους τὴν εὐθύνην;

Ἀκριβῶς τοῦτο εἶναι ἓν ἀπὸ τὰ μεγαλύτερα κατηγορῶ ἐναντίον τῆς Κυβερνήσεως: Ἂν ἤρχετο νὰ ἀκολουθήσῃ τὴν παλαιὰν πολιτικήν, οὐδεμίαν ἀνάγκην εἶχε δολιχοδρομιῶν, ἀποκρύψεων ἢ ἀποσιωπήσεων. Πᾶσα κρυσταλλίνη πολιτικὴ δὲν φοβεῖται τὸ φῶς... Ἂν πάλιν ἤρχετο νὰ ἐφαρμόσῃ ἄλλην πολιτικήν, ἔπρεπε νὰ ἔχῃ τὸ θάρρος νὰ τὴν προβάλῃ ἀπὸ τῆς πρώτης στιγμῆς καὶ τὴν ἱκανότητα νὰ τὴν ἐπιβάλῃ. Τὸ πραγματικῶς ἀπαράδεκτον εἶναι ἄλλα μὲν νὰ σκέπτεται ἡ Κυβέρνησις, ἄλλα νὰ λέγῃ εἰς τοὺς Ἕλληνας, ἄλλα εἰς τοὺς ξένους—ἐνίοτε, μάλιστα, διάφορα μεταξὺ διαφόρων ξένων—καὶ ἄλλα νὰ πράττῃ. Βεβαίως, τότε, ἐξεγείρεται ἡ συνείδησις παντός, ἀφοῦ ἐπὶ τέλους δὲν πρόκειται περὶ παρονυχίδος, ἀλλὰ περὶ αὐτῆς τῆς ὑποστάσεως τῆς Ἑλλάδος! Καὶ μάλιστα ἐφ' ὅσον, ἐν τῷ μεταξύ, οἱ μὲν Κύπριοι πληρώνουν μὲ ὁλοκαυτώματα, αἱ δὲ μεγάλαι παροικίαι τοῦ ἐξωτερικοῦ ἡ μία μετὰ τὴν ἄλλην ἀτενίζουν μὲ ἀγωνίαν τὸ μέλλον καὶ τὸ Ἔθνος ὑφίσταται ἀπαραδέκτους μειώσεις.

Ἀλλὰ τί ἠμποροῦσε κανεὶς νὰ περιμένῃ ἀπὸ Κυβέρνησιν πάσχουσαν ἀπὸ σύμπλεγμα ἐνοχῆς, διότι πῶς, ἄλλως, νὰ ἐξηγήσωμεν τὴν συνεχῆ ἀπολογίαν αὐτῆς καὶ τῶν φίλων της, ὅτι δὲν πρόκειται περὶ κυβερνήσεως συνθηκολογήσεως, ἀλλὰ περὶ ἐξαιρέτων πατριωτῶν; Κυβέρνησις, συνεχῶς ἀπολογουμένη εἶναι καὶ μόνον ἐκ τοῦ λόγου τούτου, ἀνίκανος νὰ εἶναι Κυβέρνησις...

Ἂς ἐπανέλθω εἰς τὰς ὑποψίας μου. Ἡ χώρα ὡδηγεῖτο εἰς ἐκλογάς. Ὁ πρωθυπουργὸς ἀπευθυνόμενος πρὸς τὸ Πανελλήνιον διεκήρυξεν ὅτι καὶ πλήρη αὐτοκυβέρνησιν ἐπέτυχε καὶ ἀναγνώρισιν τῆς αὐτοδιαθέσεως. Δύο ἑβδομάδας μετὰ τὴν δήλωσιν τῆς Κυβερνήσεως ὅτι ἐπέτυχε τὴν αὐτοκυβέρνησιν, ὁ Μακάριος ἐλάμβανε τὴν ἄγουσαν πρὸς τὰς Σεϋχέλλας καὶ ἀγχόναι ἐστήνοντο εἰς τὴν Κύπρον. Ἐδῶ δέ, οἱ ὑπεύθυνοι ἐπανηγύριζαν τὰ ἐπινίκεια. Καὶ μόνον ἀφοῦ μέρος τῶν στοιχείων ἦλθεν εἰς τὸ φῶς καὶ οἱ Κύπριοι ἐξηγέρθησαν, ἔσπευσεν ὁ Πρωθυπουργὸς μὲ πολλὴν πράγματι λεβεντιάν, νὰ ἀπαλλαγῇ τοῦ ὑπουργοῦ του, ἵνα αὐτὸς διασωθῇ. Καὶ εἰσήλθομεν ἔκτοτε εἰς τὴν περίοδον ποὺ διατρέχομεν, τὴν ὁποίαν χαρακτηρίζουν, ἀφ' ἑνὸς μέν, ἡ ἀπόλυτος ἄρνησις τῆς παροχῆς οἱουδήποτε στοιχείου καὶ ἀφ' ἑτέρου δηλώσεις, κατὰ κανόνα πλέον καὶ οὐχὶ κατὰ θλιβερὰν ἐξαίρεσιν, ἀναληθεῖς.

Εἰδικώτερον διὰ τὴν Κύπρον, ἡ ὑπόθεσις κατέστη ἀπὸ τοὺς κυβερνῶντας περιπλοκωτέρα. Αὐτὸ συμβαίνει, πάντοτε ὅπου λησμονεῖται τὸ εὐαγγελικόν, ὅτι ἀδύνατον δυσὶ Κυρίοις δουλεύειν, Θεῷ καὶ Μαμμωνᾷ. Καὶ Μαμμωνᾶς εἶναι ἡ αὐτοκυβέρνησις. Ἡ ὑπόθεσις τῆς Κύπρου πρὸ τῆς προσφυγῆς μας εἰς τὰ Ἡνωμένα Ἔθνη ἦτο ὑπόθεσις Ἑλλήνων καὶ Ἄγγλων. Μετὰ τὴν προσφυγήν μας κατέστη ἀπαίτησις ἔναντι τῶν Ἡνωμένων Ἐθνῶν, ὅπως σεβασθοῦν τὰς ἀρχάς των καὶ ἀναγνωρίσουν εἰς τοὺς Κυπρίους τὸ δικαίωμα τῆς αὐτοδιαθέσεως. Πᾶσα συζήτησις δι' αὐτοκυβέρνησιν ἀπετέλει μετάθεσιν τοῦ ζητήματος καὶ πηγὴν συγχύσεως. Ἡ σύγχυσις καὶ ἡ συσκότισις συμφέρει τοὺς ἀντιπάλους μας, διότι, διὰ τοῦ τρόπου τούτου, ἐπιτυγχάνουν νὰ ἀποκρύπτουν τὸ ἄδικόν των. Καὶ τοιουτοτρόπως ἐφθάσαμεν οἱ πάντες διαδοχικῶς νὰ εὑρίσκουν τὸ δίκαιόν των καὶ μόνον ἡμεῖς ὄχι. Καὶ κατήντησε, ὅταν πρόκειται κάποιος νὰ πληρώσῃ, νὰ πρέπει νὰ πληρώσῃ ἡ Κύπρος καὶ ἡ Ἑλλάς. Αὐτὰ εἶναι τὰ θαυμαστὰ ἐπιτεύγματα τῆς διακυβερνήσεως τῆς Χώρας ὑπὸ τῶν «εὐνοουμένων».

«Χρειάζεται μία Ἰκαρία διὰ τὰ παράσιτα τῆς Δεξιᾶς»

Ἀθηναῖοι, εἶναι τόσον συντριπτικαὶ αἱ εὐθύναι τῆς Κυβερνήσεως ἐκ τῆς διαχειρίσεως τῶν κρισίμων ἐθνικῶν θεμάτων, ὥστε νὰ ὠχριᾷ πρὸ αὐτῶν ἡ παράλληλος χρεωκοπία της εἰς ὅλους τοὺς ἄλλους τομεῖς. Νὰ ἐπαναλάβωμεν αὐτό, ποὺ οἱ στοιχειωδῶς παρακολουθοῦντες τὴν οἰκονομίαν τοῦ Τόπου ἀντιλαμβάνονται, ὅτι δηλαδὴ οἱ σήμερον κυβερνῶντες ὑπάρχουν μέν, χάρις εἰς τὸ παρελθόν, ἀσχολοῦνται ὅμως, μόνον διὰ τὸ κομματικὸν παρόν, οὐδόλως δὲ ἐνδιαφέρονται τί πρόκειται νὰ κληρονομήσῃ τὸ μέλλον, ἐνῷ ἀκριβῶς τὸ στοιχεῖον τοῦ καλοῦ κυβερνήτου εἶναι ἡ πρόβλεψις;

Νὰ ὁμιλήσωμεν τώρα, περὶ τοῦ ἂν ἐπετεύχθη ἡ χρηστότης εἰς τὴν διοίκησιν κατὰ τὴν ἐποχὴν ἐκπληκτικῆς φαυλότητος, ὅταν παντοῦ κυριαρχῇ ἡ κομματικὴ παρέμβασις, ὅταν νομοθετοῦμεν διὰ τοῦ ὑπουργικοῦ συμβουλίου, ὅταν ἡ ἀναδρομικότης τοῦ νόμου κατήντησε πάλιν ἐκ νέου κανών, ὅταν ἀνατρέπωμεν διὰ νομοθετημάτων ἀποφάσεις ἀνωτάτων δικαστηρίων, ὅταν γίνεται ἀδίστακτος διασπάθισις τοῦ δημοσίου χρήματος εἰς βάρος τοῦ Ἕλληνος φορολογουμένου, ἁπλῶς καὶ μόνον πρὸς διαφήμισιν ἢ ἐκλογικὴν κατοχύρωσιν, ὅταν δὲν εὑρίσκονται χρήματα διὰτὴνλειτουργίαν τῶνσχολείων, διατίθενται ἐν τούτοις ἑκατοντάδες ἑκατομμυρίων ἐκτοῦ δημοσίου ταμείου διὰ τὴν χρηματοδότησιν χρεωκοπημένων ἡμετέρων' ὅταν παριστάμεθα μάρτυρες τοῦ πρωτοφανοῦς γεγονότος ἀποδράσεως κυβερνητικοῦ βουλευτοῦ, ὅταν ἡ ἐξάρθρωσις εἰς τὰ ὑπουργεῖα ὑπερέβη πᾶν προηγούμενον, ὅταν τέλος λείπῃ κάθε κυβερνητικὴ κατεύθυνσις καὶ φυσικὰ οἱοσδήποτε συντονισμός;

Ὀφείλω, ὅμως νὰ τονίσω ὅτι θὰ ἀπετέλει βαρὺ λάθος, ἂν δι' αὐτὸ ποὺ συμβαίνει εἰς τοὺς ἰθύνοντας σήμερον, καταδικασθῇ συλλήβδην ἡ λεγομένη δεξιά, ἐπειδὴ αὐτὴν ἰσχυρίζεται ὅτι ἐκπροσωπεῖ τάχα ἡ σημερινὴ Κυβέρνησις. Διαθέτει ἡ παράταξις αὐτὴ φωτεινὸν ὑλικὸν καὶ σταθερὰν μαχητικότητα' ἀλλὰ ἀτυχεῖ διότι δὲν εὑρίσκει τὴν ἡγεσίαν, τὴν ὁποίαν χρειάζεται διὰ νὰ ἐπιβιώσῃ, ἡγεσίαν ὅμως τὴν ὁποίαν αὐτὴ θὰ ἀναδείξῃ καὶ ὄχι ἁπλῶς θὰ ἀναγνωρίσῃ, ἡγεσίαν δηλαδὴ τῆς ἰδικῆς της εὐνοίας' τῆς μόνης εὐνοίας τὴν ὁποίαν δέχεται ἡ Δημοκρατία, τῆς εὐνοίας τοῦ Λαοῦ. Πᾶσα ἄλλη εὔνοια εἶναι ἐπιστροφὴ εἰς τὴν σκοτεινοτέραν ἐποχὴν τοῦ παρελθόντος. Εἶναι ἀπάρνησις κατακτήσεως τοῦ Λαοῦ.

Θὰ ἦτο πλάνη, νὰ πιστευθῇ ὅτι αὐτὴ ἡ φαινομενικὴ ἀδράνεια τοῦ Λαοῦ σημαίνει ἀποτελμάτωσιν καὶ ἀδιαφορίαν, καὶ προδικάζει εἰς μίαν κρίσιμον στιγμήν, ἕνα Ἑλληνικὸν «πουρκουαδισμόν». Ἀντιθέτως, καθ' ἡμᾶς εἶναι πρόλογος ἀναστάσεως. Εἶναι ἡ χειμερία νάρκη ποὺ προηγεῖται τῆς ἀνοίξεως.

Θὰ χρειασθῇ, εἰς τὴν κρίσιμον ὥραν, ἡ πλειοψηφία τοῦ Λαοῦ νὰ ἔχῃ τὴν δύναμιν νὰ λησμονήσῃ πράγματι τὸ παρελθόν, οὐδέποτε ὅμως, ἐκ κομματικῶν ὑπολογισμῶν, ἀλλὰ μόνον πρὸς ἐξυπηρέτησιν τοῦ ἐθνικοῦ συμφέροντος. Αὐτὴν τὴν λήθην πρέπει νὰ ἀκολουθήσῃ ἄλλη, γενναιοτέρα πρᾶξις. Ἡ ὁριστικὴ ἀποτίναξις τῶν ὀλίγων ἐκείνων πλεονεκτῶν καὶ ἐπιτηδείων, οἱ ὁποῖοι ἐν τούτοις χαρακτηρίζουν ἀδίκως ἕναν ὁλόκληρον κόσμον ἀγωνιστικὸν καὶ ἐμπνευσμένον. Θὰ χρειασθῇ ἴσως νὰ δημιουργήσωμεν μίαν Ἰκαρίαν καὶ διὰ τὰ παράσιτα αὐτὰ τῆς δεξιᾶς. Τότε μόνον θὰ συνδεθῶμεν μὲ τὴν νεο—ἑλληνικὴν ἀναγέννησιν αὐτὴν τὴν ὁποίαν ἐκφράζει, ἀπὸ τῆς ἐπομένης τῆς λήξεως τοῦ ἀνταρτοπολέμου, ἡ προσδοκία τῆς ἀλλαγῆς, διὰ τὴν ὁποίαν τοσάκις προσεφέρθη ὁ Λαός μας καὶ τοσάκις ἀπεγοητεύθη.

Μόνη λύσις ἀπομένει ἡ προσφυγὴ εἰς ἐκλογὰς μὲ ὑπηρεσιακὴν κυβέρνησιν

Διὰ νὰ γίνουν ὅμως ὅλα αὐτὰ καὶ νὰ γίνουν ἠρέμως καὶ χωρὶς ἀνατροπάς, χρειάζεται ἡ Πατρὶς νὰ εὕρῃ τὸ γρηγορώτερον τὸν δρόμον της. Καὶ αὐτὸ μόνον ἔντιμοι ἐκλογαὶ μὲ ἔντιμον ἐκλογικὸν σύστημα εἶναι δυνατὸν νὰ τὸ παράσχουν. Ἐκεῖ ποὺ ἐφθάσαμεν, ὅμως, ἐντίμους ἐκλογὰς μόνον ὑπηρεσιακὴ Κυβέρνησις ἠμπορεῖ νὰ ἐνεργήσῃ. Καί, ὅπως σήμερον διεμορφώθησαν τὰ πράγματα καὶ αἱ ἐθνικαὶ ἀνάγκαι τῆς Χώρας, τὸ μόνον ἐνδεικνυόμενον ἐκλογικὸν σύστημα εἶναι — διὰ τὴν φορὰν αὐτὴν βεβαίως — ἡ ἁπλῆ ἀναλογική.

Δὲν εἶναι, λοιπόν, θέμα δι' ὅσους συμφωνοῦν, ὅτι ἀπέτυχεν ἡ παροῦσα Κυβέρνησις, νὰ σχηματισθῇ μία ἄλλη κυβέρνησις ἀπὸ τὴν παροῦσαν Βουλήν.

Τὴν Κυβέρνησιν, τὴν ὁποίαν χρειάζεται ἡ Ἑλλὰς δὲν ἠμπορεῖ νὰ δώσῃ ἡ παροῦσα Βουλή. Τοῦτο δὲν ἀφορᾷ τὰ ἄτομα τὰ ὁποῖα ἀποτελοῦν τὴν Βουλὴν καὶ μεταξὺ τῶν ὁποίων ὑπάρχουν ἀσφαλῶς καὶ ἀξιόλογα πρόσωπα, ἀλλὰ ἀφορᾷ τὸ γεγονός, ὅτι ἡ παροῦσα Βουλὴ πάσχει ἀπὸ προπατορικὸν ἁμάρτημα. Ἐγεννήθη ἀνίκανος νὰ δώσῃ Κυβέρνησιν εἰς τὸν Τόπον. Ἡ μία πτέρυξ της ἡ κυβερνῶσα, ὑποφέρει ἀπὸ τὸ σύμπλεγμα ὅτι ἐπεβλήθη καὶ δὲν ἀνεδείχθη. Διότι οἱ διωρισμένοι δὲν ἔχουν ποτὲ ἰδίαν γνώμην. Ἡ ἄλλη πτέρυξ ἔστω κατὰ μέρος τοὐλάχιστον, ἔχει τὸ σύμπλεγμα τῆς ἐκλογικῆς συνεργασίας. Ἐδῶ δέ, ἀκριβῶς, ἔγκειται καὶ ἡ μεγίστη ἀδυναμία της: Ὅταν ἡ ἀντιπολίτευσις καθ' ἡμᾶς πλήρως δικαιολογημένη, ἠθικῶς — ἀδιάφορον ἂν ἡμεῖς ἠγωνίσθημεν μόνοι — ἀπεφάσιζε νὰ κατέλθῃ εἰς ἑνιαῖον μέτωπον, ἐγνώριζεν ὅτι αὐτὸ προϋποθέτει τὴν νίκην. Ἀφ' ἧς ἔχασε — καὶ δὲν εἶναι ὀλίγον ὑπεύθυνος καὶ ἡ ἰδία διὰ τοῦτο — καί, ἀντὶ τῆς πλειοψηφίας,ἔφερεν εἰς τὴν Βουλὴν τὴν μειοψηφίαν, κατέστη ἀνίκανος νὰ ἐπιτελέσῃ οἱανδήποτε ἀποφασιστικὴν ἀποστολήν. Σχέδια τώρα συνθέσεως ἐκ τῶν δύο πλευρῶν ἠμποροῦν νὰ ἱκανοποιήσουν ὡρισμένας ἀτομικὰς φιλοδοξίας, ἀλλὰ Κυβέρνησιν δὲν μποροῦν νὰ δώσουν! Διότι αὐτοὶ ἀκριβῶς οἱ ἀκροβατισμοὶ εἶναι ἐκεῖνοι, οἱ ὁποῖοι θέτουν ἐν κινδύνῳ τὴν Δημοκρατίαν εἰς τὴν Ἑλλάδα: Προεκλογικῶς μὲν νὰ ὑβριζώμεθα, μετεκλογικῶς δὲ νὰ εἴμεθα ἕτοιμοι δι' ἐγκάρδιον ἐναγκαλισμόν.

Ἀλλὰ καὶ ἀπὸ πλευρᾶς κυβερνητικῆς πλειοψηφίας, ἂν ἐπρόκειτο νὰ ἐπιζήσῃ εἰσέτι ἡ παροῦσα Βουλή, ἐνδεδειγμένος φορεὺς τῆς ἐξουσίας εἶναι ὁ σημερινὸς Πρωθυπουργός. Αὐτὸς φέρει τὴν κυρίαν εὐθύνην διὰ τὸ κατάντημα τῆς Ἑλλάδος καὶ αὐτὸς πρέπει νὰ τὴν διατηρήσῃ μέχρι τέλους. Ὅσοι ἀγαποῦν τὴν Ἑλλάδα εὔχονται ἡ 6η Ὀκτωβρίου νὰ παραμείνῃ μοναδική. Μοναδικός, λοιπὸν ἂς παραμείνῃ καὶ ὁ ἐκλεκτός της!...

Αὐτὸς εἶναι ὁ λόγος, διὰ τὸν ὁποῖον καὶ ὁσάκις, ἑκάστοτε εἰς τὸ προσκήνιον ἐγένετο λόγος περὶ ἀντικαταστάσεως τῆς παρούσης Κυβερνήσεως ὑπὸ ἄλλης, ἡμεῖς ἐτάχθημεν πάντοτε ὑπὲρ τῶν ἐκλογῶν· πάντως, ὅμως, ἐὰν δὲν ἐπρόκειτο νὰ διενεργηθοῦν ἐκλογαί, δὲν ἀπεκρύψαμεν ὅτι ἄλλη λύσις πλὴν τῆς παρούσης Κυβερνήσεως θὰ ἀπετέλει χειροτέρευσιν, ἐὰν καὶ ἐφ' ὅσον βεβαίως εἶναι δυνατὸν εἰς τὴν δεινὴν προοπτικὴν τοῦ μέλλοντος νὰ ὑπάρχουν διαβαθμίσεις.

Αἱ ἐκλογαὶ θὰ προφυλάξουν ἀπὸ φθορὰν τὸ πολίτευμα

Ἡ ταχεῖα διενέργεια τῶν ἐκλογῶν πρόκειται νὰ προφυλάξῃ τὸ Ἔθνος καὶ ἀπὸ ἄλλην περιπέτειαν: τὴν φθορὰν τοῦ κοινοβουλευτικοῦ πολιτεύματος, εἰς τὴν συνείδησιν τοῦ κόσμου... Θὰ ἦτο βαρὺ λάθος νὰ ὑποτιμήσωμεν τὸν κίνδυνον αὐτόν. Καὶ εἶναι ὁ κίνδυνος ἀκόμη μεγαλύτερος, ὅταν καλύπτεται ὑπὸ νομιμοφανεῖς λύσεις. Κάθε παρέκκλισις ἀπὸ τὴν ὀρθοδοξίαν ἀποτελεῖ τὴν κακὴν ἀρχὴν διὰ νὰ τὴν ἀκολουθήσουν καὶ ἄλλαι. Δὲν πρέπει δὲ νὰ ἀγνοοῦμεν ὅτι πολλοὶ εἶναι ἐκεῖνοι, οἱ ὁποῖοι ἔχουν συμφέρον νὰ δημιουργοῦν τὴν ἐντύπωσιν περὶ χρεωκοπίας τοῦ κοινοβουλευτισμοῦ, διὰ νὰ προετοιμάσουν τὰς λύσεις, τὰς ὁποίας ὀνειροπολοῦν καὶ τὰς ὁποίας, ὑπὸ οἱονδήποτε ὄνομα ἂν τὰς καλύψουν καὶ τὰς προβάλλουν πρὸς ἐξυπηρέτησιν δῆθεν τοῦ ἐθνικοῦ συμφέροντος θὰ εἶναι πάντοτε, εἰς τὴν οὐσίαν καταλυτικαὶ τῆς Δημοκρατίας.

Φυσικά, γνωρίζομεν ὅλοι, ὅτι παρέκκλισις ἐκ τῆς Δημοκρατίας εἰς τὴν Ἑλλάδα θὰ ἦτο καὶ ἐκτὸς κλίματος. Τὴν ὥραν καθ' ἣν αἰσθάνεται κανεὶς νὰ πνέῃ εἰς τὴν Εὐρώπην ὁ ἄνεμος τοῦ φιλελευθερισμοῦ, εἰς ὅλας του τὰς ἐκδηλώσεις, θὰ ἦτο πλάνη νὰ δεχθῶμεν ὅτι εἰς τὴν κοιτίδα τῆς Δημοκρατίας ἠμπορεῖ ποτὲ νὰ ἀποτολμηθῇ ἀτιμωρητὶ αὐτὴ ἡ ἐπιστροφὴ πρὸς τὰ ὀπίσω. Ἐπειδὴ ὅμως ἡ πατρίς μας εἶναι ἡ χώρα τῶν παραδόξων καὶ ἐπειδὴ μία τοιαύτη ἔστω καὶ ἀπόπειρα ἐκτροπῆς θὰ παρέσυρεν εἰς κρίσιν αὐτὸ τοῦτο τὸ καθεστώς, φρόνιμον εἶναι ὅλοι μας νὰ παραμένωμεν ἄγρυπνοι. Ἡ ταχεῖα ἐνέργεια ἐκλογῶν προφυλάσσει ἀπὸ κάθε κίνδυνον ἀνωμαλίας. Διευκολύνει τὴν δημιουργίαν τῶν προϋποθέσεων ἵνα ἀκριβῶς ὁ τόπος, ἀποκτῶν γνησίαν ἀντιπροσωπευτικὴν Κυβέρνησιν, δυνηθῇ νὰ ἀνταποκριθῇ εἰς τὰ ἐπείγοντα προβλήματα τῶν καιρῶν καὶ προετοιμασθῇ διὰ τὴν φωτεινὴν μεταβολὴν τὴν ὁποίαν προσδοκᾷ.

Αἱ νέαι ἐξ ἄλλου ἔντιμοι ἐκλογαὶ—πρέπει νὰ τὸ εἴπωμεν καὶ αὐτὸ—θὰ φέρουν πάλιν τὸ Στέμμα ἔξω τῶν πολιτικῶν διενέξεων. Διότι ὑπῆρξε καὶ αὐτὸ τὸ θλιβερὸν σύμπτωμα κατὰ τὴν ἐποχὴν τῆς παρούσης Κυβερνήσεως. Οὐδέποτε ἄλλοτε, ἀπὸ τῆς ἐποχῆς τῆς παλινορθώσεως —καὶ ἐννοῶ τὸ 1935—συνεζητήθη τὸ Στέμμα, ὅσον κατὰ τὸ λῆξαν ἔτος. Καὶ ἡμεῖς μέν, πιστοὶ εἰς τὴν παράδοσίν μας θὰ παραμείνωμεν οἱ τελευταῖοι τῶν Μοϊκανῶν εἰς τὰς ἐπάλξεις τῆς Βασιλείας ἐὰν ποτὲ χρειασθῇ τοιοῦτος ἀγών. Τὸ ζήτημα ὅμως εἶναι, ἀκριβῶς διότι ἡ πολιτικὴ δὲν εἶναι ρωμαντικὴ ὑπόθεσις, ἀλλὰ ρεαλιστική, νὰ μὴ φθάσωμεν ἕως ἐκεῖ. Καὶ ἀσφαλῶς, δὲν θὰ φθάσωμεν, ἂν καὶ τὴν ἀλήθειαν λέγωμεν καὶ εἴμεθα ἱκανοὶ συγχρόνως νὰ θέτωμεν τὸ ταχύτερον ἐκ ποδῶν ὅσα, διὰ τὸν ἕνα ἢ τὸν ἄλλον λόγον, ἀτυχῆ προσκόμματα συνέπεσαν εἰς τὴν πορείαν.

Ἀθηναῖοι, προβάλλουν ἐνώπιόν μας, ἡμέραι σκληραί. Ἀντὶ νὰ παρασυρθῶμεν ἀπὸ τὴν δύναμιν τῶν γεγονότων, ἂς πυκνώσωμεν τὰς φάλαγγας, διὰ νὰ σταθῶμεν ἱκανοί, ἱκανοὶ ὡς Ἔθνος, ἡμεῖς νὰ κατευθύνωμεν. Εἶναι ἀπέραντοι αἱ δυνατότητές μας, ὅταν ἡμεῖς πρῶτοι πιστεύσωμεν εἰς αὐτάς. Τὰ πολλαπλᾶ ὠργανωμένα συμφέροντα κινδυνεύοντα ὅταν λείψουν οἱ προστάται των, θὰ ἀντιδράσουν εἰς τὸν ἀγῶνα τῆς ταχείας ἐκκαθαρίσεως τῆς καταστάσεως δι' ἐντίμων ἐκλογῶν μὲ ἔντιμον σύστημα. Ἀπὸ σᾶς ἐξαρτᾶται νὰ δημιουργήσετε πραγματικότητας, ἰσχυροτέρας οἱασδήποτε ἐπιδιώξεως ξένης πρὸς τὸ Ἐθνικὸν συμφέρον.

Ἀπευθύνομαι πρὸς παλαιοὺς καὶ νέους ἀγωνιστάς. Οἱ παλαιοὶ βετεράνοι αὐτοὶ εἰς τοὺς ἀγῶνας γνωρίζουν τὸν δρόμον τοῦ καθήκοντος.

Σεῖς δὲ οἱ νέοι, ποὺ διαθέτετε εὐτυχῶς διὰ σᾶς, μικρὸν παρελθὸν ὥστε νὰ μὴ ἔχετε δηλητηριασθῆ ἀπὸ μελαγχολικὰς σκέψεις καὶ ἰδέας ἐκ τῶν ὅσων γίνονται γύρω σας, ἀλλ' ἀντιθέτως, εὐρὺ μέλλον, ὥστε νὰ ἔχετε ἐλεύθερον τὸ πεδίον τῆς ἐλπίδος, εἶσθε ἐκεῖνοι οἱ ὁποῖοι θὰ ἀποτελέσετε τὴν αὐριανὴν Ἑλλάδα. Ἀπὸ σᾶς θὰ ἐξαρτηθῇ νὰ εἶναι ἀνταξία τῶν προσδοκιῶν σας. Θὰ χρειασθῇ νὰ ἀγωνισθῆτε σκληρά. Ἐν τούτοις, οἱαδήποτε θυσία καὶ ὁ τραχύτερος μόχθος εἶναι ἀσήμαντα ἐμπρὸς εἰς τὸ βραβεῖον τὸ ὁποῖον σᾶς ἀναμένει.

Σᾶς καλῶ, νέοι τῆς Ἑλλάδος νὰ ἀγωνισθῆτε διὰ μίαν Πατρίδα προοδευτικὴν καὶ εὐημεροῦσαν. Διὰ μίαν Ἑλλάδα τῆς ὁποίας τὴν φιλίαν θὰ ἐπιζητοῦν ὅλοι. Σταθερὸν παράγοντα εἰρήνης καὶ ἀσφαλείας. Τηλαυγῆ φάρον τῶν ἰδανικῶν τῆς Δημοκρατίας.

ΓΡΑΜΜΑΤΑ ΑΠΟ ΤΗΝ ΟΥΑΣΙΓΚΤΩΝ

Τὰ Ἐθνικὰ Ἀρχεῖα τῶν Ἡν. Πολιτειῶν

ΦΥΛΑΞ ΤΟΥ ΠΑΡΕΛΘΟΝΤΟΣ

ΟΥΑΣΙΓΚΤΩΝ. Ρωτήσατε ὁποιονδήποτε Ἀμερικανὸν τί ὑπάρχει εἰς τὸ Κτίριον τῶν Ἐθνικῶν Ἀρχείων εἰς τὴν Οὐάσιγκτων καὶ θὰ σᾶς ἀπαντήσῃ: «Τὸ Κείμενον τοῦ Συντάγματος καὶ τῆς Διακηρύξεως τῆς Ἀνεξαρτησίας». Εἰς τὴν πραγματικότητα αὐτὸ τὸ

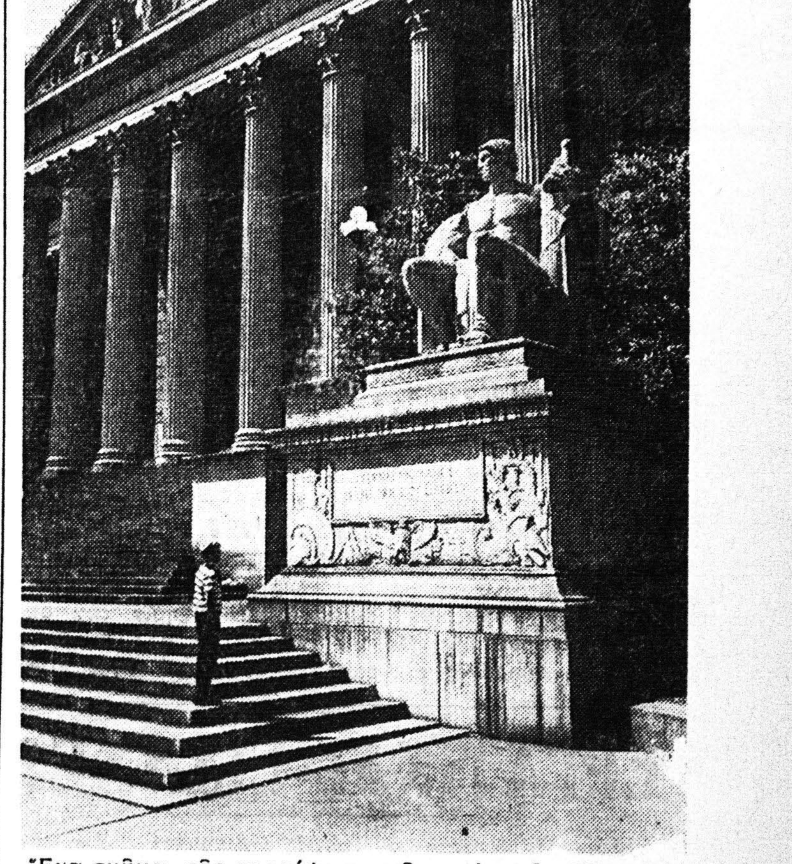

Ἕνα τμῆμα τῆς προσόψεως τοῦ κτιρίου τῶν Ἐθνικῶν Ἀρχείων τῶν Ἡνωμένων Πολιτειῶν

τεράστιο κτίριο στεγάζει πολὺ περισσότερα: στεγάζει καὶ ὅλα σχεδὸν τὰ μόνιμα ἐπίσημα ἔγγραφα τῆς Κυβερνήσεως τῶν Ἡνωμένων Πολιτειῶν. Οἱ ὑπάλληλοι παλαίουν καθημερινῶς μὲ τὸ τεράστιον πρόβλημα τοῦ ἐλέγχου τῶν ἐγγράφων τῆς Πολιτείας, κρατῶντες ἐντὸς ὁρίων τὴν παραγωγὴν αὐτήν, ἀπορρίπτοντες πολλὰ καὶ φυλάσσοντες ἄλλα.

Ἡ ἐργασία αὐτὴ γίνεται τόσο καλὰ ὥστε κατὰ τὸ 1954, μόνον τὸ Τμῆμα Διαχειρίσεως τῶν Ἀρχείων ἔκανε μίαν οἰκονομίαν ἐκ 3.400.000 δολλαρίων, ποσὸν σημαντικόν, ἐφόσον ὁλόκληρος ὁ προϋπολογισμὸς διὰ τὰς λειτουργίας ὅλης τῆς Ὑπηρεσίας ἦταν μόνον 5.600.000 δολλάρια. Ἡ παραγωγὴ κυβερνητικῶν ἐπισήμων ἐγγράφων εἶναι τεραστία καὶ ἑπομένως ἡ φύλαξις τῶν ἀρχείων εἶναι μεγάλη ἐργασία.

Κατὰ τὸ 1912 ἡ Κυβέρνησις τῶν Ἡνωμένων Πολιτειῶν ἐξέδωσεν ἐπίσημα ἔγγραφα ὄγκου περίπου 60.000 κυβικῶν ποδῶν. Τὸ 1930 ἡ παραγωγὴ ἀνέβηκε εἰς τοὺς 200.000 κυβικοὺς πόδας δημοσίων ἐγγράφων ἐτησίως. Τὸ 1954 τὰ ἀρχεῖα εἶχαν ἐκτιμηθῆ, εἰς 3.000.000 περίπου κυβικοὺς πόδας ἐτησίως καὶ τὸ περιεχόμενον τῶν ἀρχειοθηκῶν τῆς Κυβερνήσεως ἀνῆλθεν εἰς τὸν ὄγκον τῶν 24.000.000 κυβικῶν ποδῶν, ἀρκετὰ δηλαδὴ ἔγγραφα διὰ νὰ γεμίσουν μίαν ἀρχειοθήκην μήκους 5.000 χιλιομέτρων.

Ἡ εὐθύνη τῆς ταξινομήσεως τῆς διαρκῶς αὐξούσης πλημμύρας τοῦ χαρτιοῦ ἔχει ἀνατεθῆ εἰς τὴν Ὑπηρεσίαν Ἐθνικῶν Ἀρχείων τῶν Γενικῶν Διοικητικῶν Ὑπηρεσιῶν. Τὸ Κέντρον διὰ τὴν ἀντιμετώπισιν τοῦ προβλήματος τῶν ἀρχείων τῆς Κυβερνήσεως εἶναι τὰ Κτίρια Ἐθνικῶν Ἀρχείων, τὰ ἐγκατεστημένα εἰς τὴν Λεωφόρον Συντάγματος μεταξὺ τῆς Ἑβδόμης καὶ Ἐνάτης Ὁδοῦ, εἰς Οὐάσιγκτων. Διευθυντὴς εἶναι ὁ Ἀρχειολόγος τῶν Ἡνωμένων Πολιτειῶν, Δρ. Γουαίην Σ. Γκρόβερ, ἄνθρωπος τῆς καρριέρας εἰς τὸν τομέα αὐτόν.

Τὰ Ἐθνικὰ Ἀρχεῖα εἶναι ὁ ἄξων τοῦ ἱστορικοῦ παρελθόντος τῶν Ἡνωμένων Πολιτειῶν. Εἰς τὴν μεγάλην των αἴθουσαν ἐκθέσεων, ποὺ περιτριγυρίζεται ἀπὸ κολοσσιαίας τοιχογραφίας καὶ ἀπὸ τὰς Σημαίας τῶν 48 Πολιτειῶν, φυλάσσονται τὰ πιὸ πολύτιμα ἔγγραφα τῆς κληρονομίας τοῦ Ἀμερικανικοῦ Ἔθνους: ἡ Δήλωσις τῆς Ἀνεξαρτησίας, τὸ Συνταγμα τῶν Ἡνωμένων Πολιτειῶν καὶ ὁ Χάρτης τῶν Δικαιωμάτων. 250.000 περίπου Ἀμερικανοὶ ἐπισκέπτονται ἐτησίως αὐτὸ τὸ ἐθνικὸν μνημεῖον.

Αὐτὰ τὰ σπουδαῖα ἔγγραφα φυλάσσονται προσεκτικὰ διὰ τὰς μελλοντικὰς γενεάς. Διὰ νὰ τὰ προφυλάξουν ἀπὸ τὴν βλαβερὴ σκόνη καὶ χημικὰ στοιχεῖα τοῦ ἀέρος, κάθε φύλλον περγαμηνῆς φυλάσσεται ἰδιαιτέρως ἐντὸς θήκης ἀπὸ γυαλὶ καὶ μπροῦντζο, ἡ ὁποία περιέχει μόνον ἀέριον ἥλιον καὶ τὴν κατάλληλη ποσότητα ὑγρασίας. Ἐπίσης διὰ νὰ τὰ προφυλάξουν ἀπὸ τὶς ἐπικίνδυνες ἀκτῖνες τοῦ φωτός, ἔχουν τοποθετήσει εἰς τὸ κτίριον καὶ εἰς τὰ φῶτα ποὺ τὸ φωτίζουν εἰδικὰ κίτρινα φίλτρα. Ἕνα μεγάλο ὑπόγειον κάτω ἀπὸ τὸ κτίριον, ἀδιαπέραστο ἀπὸ φωτιὰ καὶ βόμβας, χρησιμεύει διὰ τὴν ἀποθήκευσιν τῶν ἐγγράφων ὅταν δὲν τὰ ἐκθέτουν διὰ νὰ τὰ ἰδοῦν οἱ ἐπισκέπται, ἢ εἰς περίπτωσιν ἀνάγκης.

Εἰς κάθε πλευρὰν τῆς αἰθούσης ἐπιδεικνύονται σπουδαῖα ἔγγραφα τῆς δημιουργίας τῆς Ὁμοσπονδιακῆς Ἑνώσεως, 1774—1790, καὶ εἰς συνεχομένην στοὰν εἶναι περίπου 200 ἔγγραφα ἀπεικονίζοντα τὴν ἱστορίαν τῶν 48 Πολιτειῶν καὶ τὴν συμμετοχήν των εἰς τὴν ἐθνικὴν πρόοδον. Ἀλλὰ τὰ ἐκτιθέμενα ἔγγραφα εἶναι μικρὸν μόνον μέρος τοῦ περιεχομένου τῶν Ἀρχείων. Μέσα εἰς τὰ 196 δωμάτιά του, ποὺ εἶναι κτισμένα ἀπὸ χάλυβα καὶ μπετόν, χωρὶς παράθυρα καὶ ἀερίζονται μόνον μὲ μηχανήματα ἐξαερισμοῦ, φυλάσσονται σχεδὸν 300.000 κυβικοὺς πόδες ἀπὸ τὰ πιὸ πολύτιμα ἔγγραφα τοῦ Ἀμερικανικοῦ Ἔθνους, ἱκανὰ νὰ γεμίσουν 113.000 περίπου ἀρχειοθῆκες 4 συρταριῶν. Αὐτὰ τὰ ἔγγραφα εἶναι: ἐκθέσεις, ἀλληλογραφία, ἐφημερίδες, χάρτες, αἰτήσεις, νομοθετικὰ ἔγγραφα, φωτογραφίες καὶ κινηματογραφικὲς ταινίες, ἠχοληψίαι (ἐπὶ δίσκων) καὶ λοιπά, ποὺ ἔχουν διαλεχθῆ μέσα ἀπὸ τὸν ὄγκον ἐγγράφων ἑκατομμυρίων κυβικῶν ποδῶν, τὰ ὁποῖα ἐξεδόθησαν ἀπὸ τὴν στιγμὴ ποὺ ἄρχισε νὰ ὑπάρχῃ ἡ Δημοκρατία τῶν Ἡνωμένων Πολιτειῶν.

Εἰς αὐτὰ ἀντικατοπτρίζεται κάθε φάσις τῆς ἐθνικῆς ζωῆς καὶ χρειάζονται διὰ νὰ προφυλάσσουν τὰ συμφέροντα τῆς Κυβερνήσεως καὶ τὰ δικαιώματα τῶν πολιτῶν καὶ διὰ νὰ βοηθοῦν τοὺς πολί-

Ἐπιστολαὶ ΠΡΟΣ ΤΗΝ ΗΜΕΡΑΝ

Οἱ διορισμοὶ εἰς τοὺς ΣΕΚ

Κύριε Διευθυντά,

«Εἰς τὸ φύλλον ὑμῶν τῆς 23—1—57 ἀναφέρεσθε εἰς τὴν ἐπερώτησιν τοῦ βουλευτοῦ κ. Γόντικα ἐν σχέσει μὲ τὴν πρόσληψιν προσωπικοῦ εἰς τοὺς ΣΕΚ κλπ.

Σᾶς πληροφορῶ τὰ ἑξῆς:

1. Εἰς τὸ δίκτυον τῶν ΣΕΚ ἀπὸ 1ης Ἰανουαρίου 1956 καὶ μέχρι σήμερον προσελήφθησαν ἐλάχιστοι μηχανικοί, τῶν ὁποίων αἱ ὑπηρεσίαι εἶναι ἀπαραίτητοι εἰς τοὺς ΣΕΚ. Δυστυχῶς δὲν ὑπάρχει εὐχέρεια διορισμοῦ περισσοτέρων μηχανικῶν.

2. Προσελήφθησαν 77 μαθητευόμενοι βοηθοὶ σταθμοῦ οἵτινες ἐπέτυχον εἰς διαγωνισμὸν διενεργηθέντα τὴν 19 καὶ 20 Νοεμβρίου 1955.

3. Πέραν τῶν προσλήψεων αὐτῶν διὰ τὰς ὁποίας τύποις καὶ οὐσίᾳ ἐτηρήθησαν ὅλαι αἱ διατυπώσεις καὶ ἐξυπηρετήθησαν ἐπιτακτικαὶ ἀνάγκαι τῶν ΣΕΚ, οὐδεὶς διορισμὸς ἐγένετο, μολονότι αἱ ἀνάγκαι τῶν ΣΕΚ θὰ ἀπῄτουν τὴν πρόσληψιν προσωπικοῦ.

Ὁ Ὑπουργὸς
Προεδρίας τῆς Κυβερνήσεως
Κ. ΤΣΑΤΣΟΣ

Ὁ θυρωρὸς τοῦ Θεάτρου

Κύριε Διευθυντά,

Μὲ κατάπληξιν ἀνέγνωσα εἰς Πατρινὴν ἐφημερίδα ὅτι ὁ «θυρωρὸς τοῦ δημοτικοῦ θεάτρου ἐλέγχει τὰ εἰσιτήρια καὶ τρώγει πασατέμπο, τοὺς δὲ φλοιοὺς ἀπορρίπτει εἰς τὸ πρόσωπον τῶν εἰσερχομένων, ἢ ἐπικάθηνται ἐπὶ τῶν ἐνδυμάτων των». Καὶ ἡ ἁπλῆ ἀνάγνωσις τοῦ δημοσιεύματος τούτου θὰ ἐνέβαλεν εἰς τὴν σκέψιν τὸν κάθε συμπολίτην ὅτι θὰ πρόκειται περὶ ἀνθρώπου μὴ ἔχοντος σῶας τὰς φρένας. Διότι ἐὰν πράγματι συνέβαινε τοῦτο δὲν θὰ ἦτο δυνατὸν νὰ διατηρῶ τὴν θέσιν αὐτὴν ἐπὶ 15 χρόνια, ἀλλὰ πολὺ περισσότερον σήμερον, ὅτε τὸ θέατρον διευθύνεται ἀπὸ τὸν Δῆμον καὶ τὰ πάντα ἐλέγχονται ἀπὸ τοὺς ἐντεταλμένους, διὰ τὴν ὁμαλὴν καὶ ἀπρόσκοπτον λειτουργίαν ὅλων τῶν ὑπηρεσιῶν.

Θὰ μοῦ ἐπιτραπῇ νὰ πῶ ὅτι πρόκειται ἢ περὶ παρανοήσεως ἢ περὶ συκοφαντίας, ἀλλὰ πιστεύω μᾶλλον τὸ πρῶτον.

ΔΗΜΟΣ ΜΑΥΡΙΔΗΣ

Ἡ κοινότης Δάρα ζητεῖ συγκοινωνίαν

Τὸ ὑπουργεῖον Συγκοινωνιῶν διεβίβασεν εἰς τὴν Νομαρχίαν αἴτησιν τοῦ κοινοτικοῦ συμβουλίου Δάρα, ζητοῦντος τὴν διέλευσιν ἐκ τῆς ἐν λόγῳ κοινότητος τοῦ λεωφορείου τῆς γραμμῆς Πατρῶν—Βλαχέρνας.

ΚΗΔΕΙΑ

Τὴν προσφιλῆ μας
ΚΑΤΙΝΑΝ Γ. ΤΖΑΧΑΝΗ
θανοῦσαν, ἐκηδεύσαμεν προχθὲς Κυριακήν.

Ὁ σύζυγος: ΓεώργιοςΤζαχάνης. Οἱ ἀδελφοί. Οἱ συγγενεῖς.

ΙΑΤΡΙΚΟΣ ΣΥΛΛΟΓΟΣ ΑΧΑΪΑΣ

ΠΡΟΣΚΛΗΣΙΣ

Καλοῦνται ἅπαντα τὰ μέλη τοῦ Συλλόγου σήμερον Τρίτην καὶ ὥραν 7.30 μ.μ. ὅπως προσέλθωσιν εἰς τὴν αἴθουσαν τῶν συνεδριάσεων τοῦ δημοτικοῦ συμβουλίου εἰς γενικὴν συνέλευσιν. Θέματα: Περιγραφὴ τῆς σημερινῆς ἐπαγγελματικῆς πραγματικότητος, ἐκλογὴ ἐξελεγκτικῆς ἐπιτροπῆς, διάφοροι ἀνακοινώσεις.

Ὁ Πρόεδρος
Κ. Ἀναγνωστόπουλος

Ὁ γραμματεὺς
Ν. Τσιλίρας

ΙΑΤΡΟΣ
ΜΙΧ. ΣΤΑΘΑΚΟΠΟΥΛΟΣ
ΑΚΤΙΝΕΣ Χ.
ΚΑΡΔΙΟΓΡΑΦΟΣ
(Νεωτάτου τύπου πρὸς διάγνωσιν καρδιακῶν νοσημάτων)
Δέχεται Κανακάρη 157
τηλέφ. 20—86
ΠΑΤΡΑΙ

ΞΕΝΟΔΟΧΕΙΟΝ
"ΚΑΪΡΟ ΣΙΤΥ"
ΑΔΕΛΦΟΙ ΣΑΚΚΟΠΟΥΛΟΙ
ΟΔΟΣ ΜΑΡΝΗ 40, ΤΗΛ. 53-120
ΠΛΑΤΕΙΑ ΒΑΘΗΣ - ΑΘΗΝΑΙ
Μέγα νεόδμητον 100 δωματίων, πολυτελέστατον, μεγίστης ἐξυπηρετήσεως καὶ ἀμέμπτου καθαριότητος. ΔΙΑΘΕΤΕΙ εἰς κάθε δωμάτιόν του, τηλέφωνον πόλεως, πολυτελῆ ἐπίπλωσιν, θερμόν, ψυχρὸν καὶ παγωμένον πόσιμον ὕδωρ. Τὸ «ΚΑ·Ι·ΡΟ ΣΙΤΥ» σᾶς προσφέρει τὴν πλέον ἰδανικὴν καὶ ἄνετον διαμονὴν εἰς τὰς ΑΘΗΝΑΣ.
ΤΙΜΑΙ Β' ΚΑΤΗΓΟΡΙΑΣ